

Operator de date cu caracter personal nr. 8470
Dosar nr. ***

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA – SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 12.08.2024

Instanța constituită din:

Președinte ***

Asistent judiciar: ***

Asistent judiciar: ***

Grefier ***

Pe rol judecarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamant *** și pe pârât ***, având ca obiect calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamant avocat ***, cu împuternicire avocațială la dosar, fila 13, pârâții fiind reprezentați de consilier juridic ***, care depune la dosar delegație.

Procedura de citare este legal îndeplinită, cu respectarea prevederilor art. 157 și urm. C.Pr.Civ.

S – a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul pricinii, stadiul procesual și modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare.

Instanța pune în discuție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din OUG nr.62/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept care rezulta din dosar, în sensul interpretării dispozițiilor art. 21 alin. 2 din Legea-Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, având în vedere dispozițiile art. II alin. 3 din Ordonanța de Urgență nr. 168/2022 și dispozițiile art. 5 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 34/2023.

Partile apreciaza ca sesizarea este admisibilă.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 396 alin. 1 Cod procedură civilă,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D I S P U N E :

Amână pronunțarea la data de 23.08.2024.

Pronunțată, azi, 12.08.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

ASISTENȚI JUDICIARI,

GREFIER,

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA – SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 23.08.2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE ***

Asistent judiciar: ***

Asistent judiciar: ***

Grefier ***

Pe rol judecarea cauzei Litigii de muncă formulată de reclamant *** în contradictoriu cu pârât ***, având ca obiect calcul drepturi salariale.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din data de 12.08.2024 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta. La acel termen de judecată, instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în conf. cu disp. art. 396 Cod proc. civilă a amânat pronunțarea pentru 23.08.2024, dată la care a hotărât:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, se constată următoarele:

1. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța – Secția I Civilă la data de 29.03.2024 sub număr unic de dosar nr. ***, reclamantul *** în contradictoriu cu pârâta *** a solicitat:

- Obligarea pârâtei la plata orelor suplimentare efectuate în perioada 03.03.2023-01.12.2023 ;
- Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu pornirea acestui proces.

În fapt, reclamantul a arătat că a fost angajatul pârâtei în funcția de șofer —caporal clasa 1 așa cum rezultă din contractul de angajare nr. ***. În baza raporturilor de muncă, a desfășurat în perioada 03.03.2023-01.12.2023 un număr de 608 ore suplimentare pentru care nu a fost remunerat.

La data de 05.02.2024 a formulat cerere prin care a solicitat pârâtei să-i plătească orele suplimentare aferente perioadei 03.03.2023-01.12.2023 .

Prin răspunsul nr. A —CR 48 din 19.02.2024, pârâta a respins cererea menționând că nu se încadrează în dispozițiile legale. Potrivit contractului de muncă durata timpului de muncă este de 812 ore/zi și 40-48 ore pe săptămână, ori în perioada 03.03.2023-01.12.2023 a efectuat un număr de 609 ore suplimentare, ore care nu au fost compensate prin ore libere .

Reclamantul a mai invocat prevederile art. 21 din Legea 153/2017 : Sporul pentru munca suplimentară

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

A mai susținut reclamantul că, deși a efectuat muncă suplimentară, separat de munca efectuată în cadrul duratei normale de lucru, angajatorul nu a compensat-o prin acordarea de ore libere plătite corespunzătoare în următoarele 60 de zile calendaristice.

La data de 11.04.2024 reclamantul a depun *precizari*, aratand că orele suplimentare solicitate vizează atât orele efectuate după programul normal de muncă cât și orele prestate în timpul sărbătorilor legale .

A mai precizat reclamantul că, potrivit contractului individual de muncă avea obligația să presteze un număr de 168 ore însă potrivit planificărilor serviciului de pază, efectua un număr de 11 ture a câte 24 ore, respectiv un minim de 264 ore pe luna.

A apreciat că în acest sens se impune efectuarea unei expertize contabile care să stabilească numărul de ore pe care era obligat să îl efectueze lunar precum și numărul de ore pe care le-a efectuat în fiecare lună, urmând a se stabili remunerația cuvenită pentru orele efectuate suplimentar .

La data de 21.05.2024 *pârâta Ministerul Apărării Naționale*, a formulat *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În fapt, a arătat că reclamantul a avut calitatea de soldat gradat profesionist (și nu personal civil), categorie profesională al cărei statut este reglementat de Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Legea nr. 384/2006). iar conform Ordinului comandantului Batalionului *** nr. B.P.P.-33 din 28.12.2023, a trecut în rezervă începând cu data de 31.12.2023. prin aplicarea art. 45 alin. (1) litera d) din actul normativ antemenționat.

În acest sens, a menționat că la data de 05.12.2023 prin Raportul personal înregistrat la Unitatea Militară *** Constanța cu nr. ACR490, acesta a solicitat trecerea în rezervă începând cu data de 31.12.2023, care urmare a clasării „apt limitat” de către comisia de expertiză medico-militară.

În perioada 01.06.2021-31.12.2023 reclamantul a fost încadrat la Unitatea Militară *** , în funcția de șofer - caporal cls. I, în îndeplinirea atribuțiilor funcționale militarul a executat serviciul de pază care face parte din categoria serviciului interior, precum și alte activități specifice.

Potrivit prevederilor art. 5 lit. d) din Legea nr. 384/2006 între principalele îndatoriri ce le revin soldaților și gradaților profesioniști se numără respectare "... prevederile regulamentelor militare ..."Astfel că, Regulamentul Serviciului interior, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M. 20/2022 (publicat în M.Of., Partea I, nr. 174/2022), prevede la art. 7 că „Serviciul interior cuprinde următoarele categorii de servicii: serviciul de permanență, serviciul operativ, serviciul de continuitatea conducerii, serviciul de pază și serviciul de intervenție”.

Reclamantul a solicitat sporul pentru muncă suplimentară în temeiul art. 21 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, însă, potrivit dispozițiilor art. II alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (denumită în continuare O.U.G. nr. 168/2022), pentru anul 2023 „prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2)-(6) din legea-cadru nr. 153/2017, muncă suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora”.

Iar alin. (3) prevede că: „Prin excepție de la prevederile alin. (1), muncă suplimentară prestată în anul 2023 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber

corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare. "

Or, în perioada 03.03.2023-01.12.2023 reclamantul nu a făcut parte din categoriile de personal menționate în dispozițiile art. II alin. (3) din O.U.G. nr. 168/2022, neputând beneficia de majorări salariale pentru munca prestată peste programul normal de lucru.

Astfel că, în ceea ce privește majorarea pentru muncă suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, art II alin. (2) din O.U.G. nr. 168/2022, prevede că în anul 2023: „ Prin excepție de la prevederile alin. (I), [...] pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii din penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază cuvenit)".

În luna iunie 2017, salarizarea militarilor era reglementată de Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 31/04.03.2016 privind salarizarea și alte drepturi cuvenite personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale (denumit în continuare Ordinul nr. M.S. 31/2016) care în anexa nr. 8 cuprinde Norme metodologice privind acordarea majorării salariale pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care nu se lucrează ce prevăd ia art. 4 lit. b) că majorarea salarială nu se acordă personalului militar pentru, executarea serviciului interior (cum sunt și serviciile executate de reclamant).

Prin urmare, a arătat că pentru muncă suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, în perioada 03.03.2023-01.12.2023, reclamantul nu a beneficiat de majorarea salarială de 75% întrucât acesta a executat serviciul de pază, activitate care face parte din categoria serviciul interior.

A mai precizat că aplicarea dispozițiilor anexei nr. 8 din Ordinul nr. M.S. 31/2016 a fost menținută prin ordine anuale emise de ministrul apărării naționale până la data de 10.02.2023 la care a fost abrogată prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 34 din 10.02.2023 privind salarizarea și alte drepturi bănești cuvenite personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale în anul 2023, precum și pentru modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.S. 31/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice privind salarizarea personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale (denumit în continuare Ordinul nr. M.S. 34/2023).

Începând cu data de 01.01.2023, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (3) din Ordinul nr. M.S. 34/2023 majorarea salarială de 75% se acordă doar pentru personalul care în anul 2023 se află în următoarele situații:

- pentru activitățile desfășurate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează:

- pentru muncă suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru care nu a putut fi compensată cu timp liber corespunzător, doar pentru: executarea serviciul de luptă permanent; desfășurarea de activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut; situații de urgență.

A mai învederat faptul că pentru perioada 03.03.2023-01.12.2023, reclamantul în baza dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordinul nr. M.S. 34/2023., a beneficiat de majorarea salarială de 75% pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează pentru un număr de 853 ore, iar pentru activitatea desfășurată peste durata normală a timpului de lucru, nu a beneficiat de majorarea salarială de 75% întrucât acesta este reprezentată de executarea serviciului de pază, activitate care nu face parte din activitățile limitativ enumerate la art. 5 alin. (3) din Ordinul nr. M.S. 34/2023.

2.Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Tribunalul constată că ambii reprezentanți convenționali ai partilor și-a expus un punct de vedere doar în privința admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind ca sesizarea este admisibilă, fără însă a face aprecieri cu privire la modul de dezlegare a problemei de drept.

Cu toate acestea, în privința ambelor parti, se poate ține seama de argumentația exprimată prin cererea de chemare în judecată în susținerea temeiniciei, respectiv prin intampinare, cu privire la netemeinicia acesteia.

3. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfărânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu impiețeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.*

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Tribunalul apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, Tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Tribunalul consideră că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de

muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

4. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

Art. 21 din Legea nr. 153/2017 reglementează sporul pentru munca suplimentară:

(1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative prevede că:

(1) Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în anul 2023 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

Începând cu data de 01.01.2023, potrivit dispozițiilor *art. 5 alin. (1) și (3) din Ordinul nr. M.S. 34/2023* majorarea salarială de 75% se acordă doar pentru personalul care în anul 2023 se află în următoarele situații:

-alin. 1- pentru activitățile desfășurate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează,

-alin. 3 - pentru muncă suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru care nu a putut fi compensată cu timp liber corespunzător, doar pentru: executarea serviciului de luptă permanent; desfășurarea de activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut; situații de urgență.

5. Punctul de vedere al completului de judecată:

Tribunalul observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 este rezultatul intervenției legiuitorului asupra prevederilor art. 21 alin. (2)-(6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dispunând, pentru anul 2023, în privința muncii suplimentare efectuate peste durata normală a timpului

de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și în privința muncii prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru, că aceasta se compensează numai cu timp liber corespunzător orelor lucrate în aceste condiții.

Se constată că, sub imperiul art. II alin. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, trebuie să beneficieze de majorarea de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenită/cuvenit, proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții, pentru munca suplimentară prestată în anul 2023 peste programul normal de lucru *doar acele categorii de personal expres prevăzute în textul legal*, respectiv personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și polițiștii de penitenciare, doar dacă compensarea prin ore libere plătite nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

De majorarea salarială de 75% începând cu data de 01.01.2023, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordinul nr. M.S. 34/2023, trebuie să beneficieze tot personalul care în anul 2023 a desfășurat activități în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează.

De majorarea salarială de 75% pentru muncă suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru care nu a putut fi compensată cu timp liber corespunzător, începând cu data de 01.01.2023, potrivit dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Ordinul nr. M.S. 34/2023, ar trebui să beneficieze doar cei care desfășoară activitățile limitativ prevăzute de textul legal, adică execută serviciul de luptă permanent, desfășoară de activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut sau în situații de urgență.

Tribunalul considera că Ordinele Ministrului Apărării Naționale au în vedere situația specială a personalului care desfășoară activități în cadrul Ministerului Apărării Naționale și dispozițiile sale trebuie aplicate cu prioritate, ele completându-se cu dispozițiile de drept comun.

Astfel, în situația unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat cu Ministrul Apărării Naționale și care nu s-a aflat în situația prevăzută de art. 5 alin. (3) din Ordinul nr. M.S. 34/2023, nefăcând parte din categoriile care au executat serviciul de luptă permanent, au desfășurat activități deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut și în situații de urgență, muncă suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru putea fi compensată doar cu timp liber corespunzător, atât timp cât aceasta a avut raporturi de muncă cu angajatorul.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Tribunalul va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Este posibilă acordarea sporului pentru muncă suplimentară prevăzut de art. 21 alin. 2 din Legea-Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat având în vedere dispozițiile art. II alin. 3 din Ordonanța de Urgență nr. 168/2022 și dispozițiile art. 5 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 34/2023 ?”

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTARASTE:**

Solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu a următoarei chestiuni de drept:

„Este posibilă acordarea *sporului pentru muncă suplimentară* prevăzut de art. 21 alin. 2 din Legea-Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat având în vedere dispozițiile art. II alin. 3 din Ordonanța de Urgență nr. 168/2022 și dispozițiile art. 5 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 34/2023 ?”

Suspendă judecarea cauzei formulată de reclamant ***, în contradictoriu cu ***, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 23.08.2024.

PREȘEDINTE,

ASISTENȚI JUDICIARI,

GREFIER,

Red. hot. jud.: *** /17.09.2024/2ex
Comunicat 2 ex/Data_____